

προσῆκον. ἔτι ἵνα ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔχωσι σάλβον κονδοῦκτον πλη-
ρες καὶ διηνεκὲς οἱ ἐκεῖ ἐλευσόμενοι πραγματευταὶ καὶ πολῖται αὐ-
τῶν ἀπὸ παντὸς συμπτώματος καιρικοῦ, πλην μάχης καθολικῆς ἢ
βλάβης τινός, ἐάν ποτε συμβῆ γενέσθαι μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς εἰρη-
μένης κοινότητος. ταῦτα πάντα δωρεῖται ἡ βασιλεία μου τῇ προειρη-
μένη περιφανεί τῆς Φλωρεντίας κοινότητι, καὶ προσδιορίζεται, ἵνα
τότε ὡσιν ἐνεργά καὶ ἔχωσι χώραν, ὅταν ἡ προρρηθεῖσα περιφανῆς
τῆς Φλωρεντίας κοινότης ποιήσῃ τε καὶ πληρώσῃ, ὅσα ἀνωτέρω δια-
σαφεῖται καὶ περιέχεται, ὡς ὅταν ἀναγείρωσι λόντζαν καὶ κατα-
στήσαντες κούνσουλον στείλωσιν ἐκεῖ κατὰ τὸν διευκρινηθέντα ἀνω-
τέρω τύπον καὶ τρόπον καὶ τᾶλλα πάντα πληρωθῶσιν, ὅσα ἐν ταῖς
προειρημέναις αἰτήσεσι τε καὶ δωρεαῖς περιέχεται. καὶ εἰς τὴν περι-
τούτων δήλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο πρὸς τοὺς περιφανεῖς καὶ
προειρημένους ἄρχοντας, τὸν τε σημαιοφόρον τῆς δικαιοσύνης καὶ
τοὺς πρώτους τῶν τεχνῶν καὶ δι' αὐτῶν πρὸς πᾶσαν τὴν μεγα-
λοπρεπῆ πόλιν καὶ κοινότητα τῆς Φλωρεντίας καὶ ὁ παρῶν χρυ-
σόβουλλος λόγος τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα αὐ-
γουστον τῆς νῦν τρεχούσης β' ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιο-
στοῦ ἑννακισιοστοῦ τεσσαρακιστοῦ ἑβδόμου ἕ-
τους, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὑπεσημήνατο
κράτος †.

† Ἰωάννης, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασι-
λεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Παλαιολόγος †.

Orig. membr. tabularii Florentini cum aurea bulla suspensa serico
violaceo.

XLIII. Sine anno.

*Demetrius Palaeologus, frater imperatoris Ioannis, per legatum suum Atha-
nasium Lascarin privilegia concedit mercatoribus florentinis in Peloponneso.*

† Ἐπειδήπερ ἡ βασιλικὴ μεγαλειότης τοῦ πανευτυχιστάτου καὶ
πανυψηλοτάτου καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη Ῥωμαίων,
κυροῦ Δημητρίου Παλαιολόγου τοῦ Πορφυρογεννήτου, ἔπεμψεν ἐμὲ
πρέσβυν εἰς τὰ ἐνταῦθα μέρη τῆς Ἰταλίας, καὶ διωρίσατό μοι, ἵνα
ἔλθω καὶ εἰς τὴν περιφανῆ κοινότητά τῆς Φλωρεντίας καὶ δηλώσω

τοῖς μεγαλοπρεπέσιν ἄρχουσι τῆς τριαύτης περιφανοῦς κοινότητος σὺν ἄλλοις τισὶ φιλικοῖς, ὅπως καὶ διὰ τὴν ἀγάπην καὶ διάθεσιν, ἦν ἐνεδείξαντο καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, ὅτε ἐπεδήμησεν ἐν ταύτῃ, καὶ προσέτι διὰ τὴν ἐμὴν ἀξίωσιν, φίλου ὄντος γνησίου τῆς περιφανοῦς ταύτης κοινότητος, εὐεργετῆ αὐτοῖς καὶ πάσῃ τῇ κοινότητι αὐτῶν ἐλευθερίαν πασῶν τῶν δόσεων τῶν διδομένων ἐν τε λιμέσιν καὶ διόδοις καὶ πόλεσι καὶ παντός τοῦ ἡμίσεος τοῦ κομερκίου αὐτῶν εἰς πάντα τὸν ὑπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς βασιλείας αὐτοῦ τόπον τοῦ Μορέου, ἵνα ὑπόταν ἐθελήσωσιν ἐλθεῖν ἐκεῖ πραγματεύσασθαι, ἔχουσιν ἐλευθερίαν τῶν διδομένων ἐκεῖσε δόσεων, καὶ διέρχωνται τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐλευθέρως καὶ ἀσφαλῶς καὶ ἄνευ τῆς οἰαζοῦν δόσεως καὶ ἀπεκβολῆς, εἴτε περὶ προσώπων, εἴτε περὶ πραγμάτων, εἴτε πραγματειῶν ὅσωνδήποτε καὶ ὅποιωνδήποτε, ὡς κατὰ πάντα ἴδιοι καὶ ἡγαπημένοι τῆς βασιλικῆς μεγαλειότητος τοῦ πανευτυχεστάτου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη. ἃ γοῦν ἐδήλωσα αὐτοῖς λόγοις, γράμμασιν ἐπιβεβαιῶ, ἀξιωθεὶς παρ' αὐτῶν, ἵνα ἔχωσι τὰ ἡμέτερα γράμματα εἰς μαρτύριον τῆς εὐεργεσίας ταύτης, μέχρις ἂν ἔλθωσιν τινες τούτων ἐκεῖσε, θεῖον ἀργυρόβουλλιν ὄρισμὸν τῆς βασιλικῆς μεγαλειότητος τοῦ πανευτυχεστάτου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη τὰ τριαῦτα ἐπικυροῦντα ληψόμενοι. θαρρείτωσαν οὖν καὶ ἀσφαλῶς κατεχέτωσαν τὰ παρ' ἡμῶν αὐτοῖς εἰρημένα, ὄρισμοὺς καὶ θελήματα τῆς βασιλικῆς μεγαλειότητος τοῦ πανευτυχεστάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη εἶναι, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν ἑαυτοὺς νομιζέτωσαν πάσης ἄλλης δόσεως τῆς ἀνωτέρω εἰρημένης καὶ τοῦ ἡμίσεος αὐτῶν κομερκίου ὑπὲρ οἰωνδήποτε καὶ ὅσωνδήποτε πραγμάτων, πραγματειῶν, προσώπων καὶ πάντων ἀπλῶς ἐλευθέρους εἶναι ἐν πάσῃ τῇ ἀρχῇ τῆς βασιλικῆς τοῦ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη μεγαλειότητος, ληψομένους τε εὐθὺς καὶ προβιλέγιον τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπικυρωτικόν, ἥνίκα ἂν τούτου χάριν ἐς αὐτὸν πέμψωσιν. ὧν εἰς δήλωσιν καὶ τὸ παρὸν αὐτοῖς πέποιήκα γράμμα τῇ ἰδίᾳ ὑπογραφῇ καὶ βούλλῃ σφραγισθέν τε καὶ σημειωθὲν, ἐπαγγελομένοις καὶ αὐτοῖς διατηρεῖν πρὸς τὸν πανευτυχέστατον καὶ ἅγιόν μοι αὐθέντην καὶ δεσπότην ἀγάπην καθαρὰν καὶ διάθεσιν ἀκραιφνή, πάντοθεν τε συντρέχειν τὰ πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ καὶ ὑπηρετεῖν ὅση δύναμις ἴ.

† Ὁ δοῦλος τῆς βασιλικῆς μεγαλειότητος τοῦ

πανευτυχιστάτου καὶ πανυψηλοτάτου καὶ ἀγίου
 ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη Ῥωμαίων, κυρίου
 Δημητρίου Παλαιολόγου τοῦ Πορφυρογεννήτου,
 καὶ καβαλάριος Ἀθανάσιος ὁ Λάσκαρις †.

Orig. membr. tabularii Florentini. Diploma tribuendum anno 1389.

XLIV. 6950—1442. 19. septembris ind. VI.

*Imperator Ioannes Palaeologus prorogat pactiones anteriores cum Venetis
 factas in annos quinque.*

† Ἰωάννης, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασι-
 λεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Παλαιολόγος
 καὶ αὐγουστός. ἐπεὶ ὁ ἐπιφανὴς καὶ μεγαλοπρεπὴς κῆρ
 Φραντζίσκος Φώσκαρις, Θεοῦ χάριτι δούξ Βενετίας καὶ τὰ λοιπὰ,
 γράμμασι προσέταξε τῷ ἐξηρημένῳ εὐγενεὶ καὶ φρονίμῳ ἀνδρὶ κυρῷ
 Μάρκῳ Κουρίνῳ, ἐντίμῳ καὶ περιφανεῖ μπαϊούλῳ ἐν τῇ Κωνσταντι-
 νουπόλει καὶ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ τῆς Ῥωμανίας ἔχοντι ἐντελεῖ
 ἐξουσίαν καὶ ἄδειαν καὶ ὄρισμὸν τρακταῖσαι καὶ ποιῆσαι καὶ βε-
 βαιῶσαι καὶ πληρῶσαι τρέβας καὶ συνθήκας τὰς κατωτέρω γραφησο-
 μένας μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ τῆς ἡμετέρας βασιλείας καὶ τοῦ προει-
 ρημένου κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας, καθὼς δηλοῦται
 διὰ τινος γράμματος δουκικοῦ αὐτοῦ τοῦ ἐπιφανοῦς καὶ μεγαλοπρε-
 ποῦς κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας, κατωχυρωμένου
 βούλλῃ μολιβδίνῃ μετὰ σχοινίου καναβίου, δοθέντος ἐν τῷ δουκικῷ
 παλατίῳ αὐτοῦ τοῦ κουμουνίου ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ σαρκώσεως
 χηλιοστῷ τετρακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ, ἰνδ. α', ἡμέρᾳ κγ'
 μηνὸς φεβρουαρίου κατὰ τὸ ἔθος τῆς Βενετίας, δευχθέντος καὶ δο-
 θέντος τῇ βασιλείᾳ μου, ἡμεῖς Ἰωάννης, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς
 βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Παλαιολόγος, δι' ἡμῶν καὶ τῆς
 βασιλείας ἡμῶν, ἔτι τε τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων ἡμῶν, ὁμοίως
 δὲ καὶ ὁ εἰρημένος μπαϊούλος δικαίῳ καὶ ἰσότητι τοῦ προειρημένου
 ἐπιφανοῦς κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας ὑπὲρ εἰρήνης
 καὶ ἀγάπης ἐκατέρωθεν ὀφειλομένης τηρηθῆναι καὶ φιλίας ἐπὶ τῷ
 κρεῖττον ἀξιοποιητέῳ, ἐπικαλεσάμενοι τὸ ἄνωμα τοῦ Χριστοῦ,
 συνέβημεν ἐπὶ ταύτοις, δηλονότι, ἵνα ἀπὸ τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ

εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέχρι πέντε ἐτῶν τῶν ἐφεξῆς ἀκολουθησόντων
 μεταξύ ἡμῶν τε καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ τοῦ ἡμετέρου λαοῦ, ἔτι
 τε τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων ἡμῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιφανοῦς
 κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας καὶ πάντων τῶν ὑποτε-
 ταγμένων αὐτοῖς διαμένωσιν ἐν ἰσχύει καὶ ἀκμῇ εἰλικρινεῖ καὶ ὁμο-
 νοίᾳ τρέβαι ὀφείλουσαι διαρκεῖν, στηρίζοντες καὶ βεβαιούντες τῆς
 εἰρημένης διωρίας πάσας τὰς παρελθούσας καὶ ἐκπνευσάσας τρέβας
 μετὰ πάντων τῶν κεφαλαίων, τῶν καταστάσεων, τῶν στοιχημάτων,
 τῶν συμφωνιῶν, τῶν διασαφήσεων, τῶν ἐπερωτήσεων βεβαιώσεων τε
 καὶ ζημιῶν ἐπιδόσεων τε καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἐμπερισχομέ-
 νων ἐν ταῖς τρέβαις ταῖς ἀνωτέρω δηλουμέναις ταῖς παρελθούσαις,
 καθὼς μέχρι τοῦ νῦν καθέστηκε σύνηδες, μετὰ τῶν διασαφήσεων
 καὶ προσδιορισμῶν τῶν κατωτέρω γραφησομένων, δηλονότι, ὅτι εἰ ὁ
 κῦρ δουξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας φανερώς ἔχουσιν ἀπὸ τοῦ
 τύπου τῶν τρεβῶν τῶν τε νέων καὶ τῶν παλαιῶν, ὥστε ἐξεῖναι τοῖς
 Βενετικοῖς αὐτῶν ὠνεῖσθαι ἐλευθέρως οἰκίας, κάμπους, περιβόλια καὶ
 κτήματα ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ πάσῃ τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν,
 ὅμως ὁ προειρημένος κῦρ δουξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας, κατα-
 νοοῦντες τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς βασιλείας ἡμῶν, ἵνα ἐπιγνώ-
 μεν τὴν αὐτῶν καλὴν διάθεσιν πρὸς τὴν ἡμετέραν συντήρησιν, προε-
 νοήσαντο ὁδῶ κουρτεσίας καὶ ἀγάπης ἀρέσαι ἡμῖν τοῦτον τὸν τρό-
 πον, ὅτι μὴ ἐλαττωμένων διὰ τοῦτο πασῶν τῶν ἐλευθεριῶν τε καὶ
 φραγγισιῶν, ἃς ἔχουσι καὶ ἔχειν ὀφείλουσιν οἱ Βενετικοὶ διὰ τῶν
 τρεβῶν, κωλύσουσι τοὺς αὐτῶν Βενετικούς, ὥστε μέχρι τῆς συμπλη-
 ρώσεως καὶ διωρίας τῶν παρούσων τρεβῶν μὴ ἀγοράσαι ὀσπήτια,
 τόπους, περιβόλια καὶ κτήματα, ἐναπομενόντων τῶν νῦν ὄντων ἐν ταῖς
 χερσὶ τῶν Βενετικῶν μετὰ τῶν τρόπων ἐκείνων καὶ τῶν καταστά-
 σεων, καθ' ἃς κατέχουσι ταῦτα κατὰ τὸ παρὸν, δηλοποιουμένου, εἰ
 καὶ τὰ μάλιστα διὰ τῶν τρεβῶν ἱκανῶς ἐστὶ δῆλον, καὶ οὐ δεῖ ἐπι-
 πλείω σαφηνίσεως, ὅτι διὰ τὴν εἰρημένην πρόφασιν οὐδεμίᾳ καινό-
 τῃς, δόσις, κομμέρκιον ἢ ἐμφύτευμα δυνήσεται ἐπιτεθῆναι δι' ἡμῶν
 τε καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν ἐπὶ ταῖς οἰκίαις, τοῖς τόποις, τοῖς κτή-
 μασι καὶ περιβολίοις τοῖς νῦν οὔσιν ἐν ταῖς χερσὶν τῶν Βενετικῶν,
 ἧτις καινότης ἢ βάρος δυνήσεται ἀνακύψαι εἰς βλάβην καὶ ζημίαν
 τῶν Βενετικῶν. ἔτι ἐπειδὴ ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς εἶπομεν τῷ εἰρημένῳ

μπαζούλω, ὅτι αἱ πρόσοδοι καὶ τὰ κομμέρκια ἡμῶν βλάπτονται διὰ
 τὰ πολλὰ καπηλεία, ἅπερ οἱ Βενέτικοι κρατοῦσιν ἐν Κωνσταντινου-
 πόλει, καὶ τὴν μεγάλην ἀμετρίαν τοῦ οἴνου τοῦ πωλουμένου ἐν αὐ-
 τοῖς, καὶ ὅτι διὰ ταῦτα ἔφειλουνσι προνοήσασθαι πρὸς τοῦτο, τούτου
 χάριν, εἰ καὶ τὰ μάλιστα διὰ τοῦ τόπου τῶν τρεβῶν ἔξεστι τοῖς Βε-
 νετίκοις κρατεῖν καπηλεία κατὰ πάντα ἀριθμὸν καὶ ἀγοράζειν καὶ
 πωλεῖν ἐλευθέρως, καθὼς ἂν βούλωνται, ὅμως ἐδῶ κουργεσίας καὶ
 ἀγάπης ἐκρίναμεν πρόνοιαν τούτου ποιήσασθαι τοῦτον τὸν τρόπον
 δηλονότι, μέχρι τῆς διωρίας τῶν παρουσῶν τρεβῶν ὁ προειρημένος
 κῦρ δοῦξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας τάξουσιν, ὅτι οἱ Βενέτικοι
 αὐτῶν ἔξουσιν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει δεκαπέντε μόνον καπηλεία,
 καὶ τὰ ἄλλα πάντα παυθήσονται, ἐν οἷς δήπου τεταγμένοις καπη-
 λείοις οἱ Βενέτικοι αὐτῶν δυνήσονται πωλεῖν οἶνον παντοῖον κατα-
 κοπτικῶς ἐν οἰαδήποτε ποσότητι, χωρὶς τινος βάρους νοουμένου, ὅτι
 διὰ τὴν συγκατάβασιν ταύτην οὐ νοηθήσεται διὰ τοῦτο ἐλαττοῦσθαι
 ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ τὰς ἐλευθερίας καὶ φραγγισίας τῶν Βενετί-
 κων, καθὼς ἐστι δίκαιον. ἔτι μέσον ἡμῶν τε καὶ τῆς βασιλείας
 ἡμῶν καὶ τοῦ εἰρημένου μπαζούλου γέγονε σαφές ὑπὲρ τοῦ πᾶσαν
 ἀμφιβολίαν ἀναιρεθῆναι, δύνασθαι τοὺς Βενετίκους πωλεῖν ἐλευθέρως
 σίτον ἐν παντὶ μέρει καὶ τόπῳ τῆς βασιλείας ἡμῶν, ὅπου οὐκ ἔστι
 προσφορίον, σωζομένου τοῦ μὴ τὸν σίτον ἐκεῖνον γεωργηθῆναι ἐν τῇ
 ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ, ἅπερ διαμενέτω κατὰ τὸν τρόπον τῶν τρεβῶν· εἰ δὲ
 οἱ Βενέτικοι θέλουνσι πωλεῖν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προσφορίου, δύνανται
 πωλεῖν ἀποδιδόντες τὸ κομμέρκιον, πλὴν εἴ τις Ῥωμαῖος θελήσει
 πωλεῖν σίτον, ὅπου ὁ Βενέτικος πωλεῖ ἔξω προσφορίου, τότε ὁ Βενέ-
 τικος κομμέρκιον οὐκ ἀποφλήσει διὰ τὸ ἐλευθέρως δύνασθαι πωλεῖν,
 καὶ ἐπεὶ ἐγένοντό τινες διαφοραὶ μέσον ἡμῶν τε καὶ τῆς βασιλείας
 ἡμῶν καὶ τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας περὶ τοῦ
 τόπου τοῦ προσφορίου, ὑπὲρ μείζονος σαφηνείας τάττομεν, ὅτι ὁ τό-
 πος τοῦ προσφορίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔστω καὶ εἶναι νοεῖσθω
 κατὰ τὰ ὅρια τὰ ἀρχῆθεν εἰωθότα. ἔτι ὁ ῥηθεὶς μπαζούλος εἶπεν
 ἡμῖν, ὅτι τινὲς Βενέτικοι καὶ ὡς Βενέτικοι καταλογιζόμενοι παρὰ
 τῆς ἡμετέρας βασιλείας ἐγένοντο Ῥωμαῖοι, ἀρκούμεθα ἡμεῖς ὅ τε
 βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ἀνακαλέσασθαι πάντας τοὺς Βενετί-
 κους καὶ τοὺς ὡς Βενετίκους καταλογιζομένους τοὺς γεγονότας Ῥω-

μαίους ἐναντίως τοῦ τύπου τῶν τρεβῶν ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν ἐσχάτων τρεβῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει μέχρι τῶν νῦν, οὕτω καὶ τοιοῦτοτρόπως, ὅτι οἱ Βενέτικοι οἱ γεγονότες Ῥωμαῖοι εἰς τὸ ἐξῆς οὐ διαβιβασθήσονται ὡς Ῥωμαῖοι, ἀλλ' ὡς Βενέτικοι. ἔτι ἐπὶ τῆς πράξεως τῶν ἐξωτερικῶν κρασιῶν ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ὑπισχνούμεθα καὶ ἀρέσκει ἡμῖν γενέσθαι καὶ φυλάττεσθαι κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν. ἔτι περὶ τῆς πράξεως τοῦ σίτου ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν λέγομεν καὶ ἀρέσκει ἡμῖν γενέσθαι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σίτου καὶ περὶ αὐτοῦ κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν, μενυῶν τῶν ἄλλων πασῶν ἐλευθεριῶν καὶ φραγγισιῶν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἄλλαις πραγματείαις καὶ τοῖς πράγμασιν εἰς τὴν αὐτῶν κατάστασιν κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν. ἔτι ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ὑπισχνούμεθα τῷ εἰρημένῳ μπαϊούλῳ, ὥστε πάντα τὰ καινουργήματα, ἀποστερήσεις, ἀδικίας, προσκρούσματα καὶ ζημίας τὰς γενομένας δι' ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν τοῖς ὑποτεταγμένοις τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ἐν τῷ καιρῷ καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν τελευταίων τρεβῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ μετὰ ταῦτα ἐναντίως τοῦ τύπου τῶν τρεβῶν καταλῦσαι καὶ διορθώσασθαι καὶ ἐπαναγαγεῖν εἰς τὴν ὀφειλομένην εἶναι καὶ ἐν ἣ ἦσαν καταστάσει, καθὼς ἐστὶ δίκαιον καὶ ὀφείλομεν κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ εἰρημένος μπαϊούλος ὀνοματι καὶ δικαίῳ τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας ὑπισχνεῖται ἡμῖν καὶ τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν πάντα τὰ ἄλλα καινουργήματα, ἀποστερήσεις, ἀδικίας, προσκρούσματα καὶ ζημίας τὰς γενομένας διὰ τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας τοῖς ὑποτεταγμένοις ἡμῖν ἐν τῷ καιρῷ καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν τελευταίων τρεβῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ μετὰ ταῦτα ἐναντίως τοῦ τύπου τῶν τρεβῶν καταλῦσαι καὶ διορθώσασθαι καὶ ἐπαναγαγεῖν εἰς τὴν ὀφειλομένην εἶναι καὶ ἐν ἣ ἦσαν καταστάσει, καθὼς ἐστὶ δίκαιον καὶ ὀφείλουσι κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν. ἔτι ἐπειδὴ ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ἐνεχόμεθα καὶ ἀπολειπαζόμεθα δοῦναι καὶ ἀποφλῆσαι τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ὑπὲρ ἰκανοποιήσεως τῶν παλαιῶν ζημιῶν ὑπέρπερα χιλιάδας δεκαεπτὰ καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα τρία, ὑπισχνούμεθα τῷ εἰρημένῳ μπαϊούλῳ δοῦναι καὶ ἀποφλῆσαι τὰ τοιαῦτα ὑπέρπερα διὰ πέντε

ἐτῶν τῶν ἐφεξῆς ἐλευσομένων, ἀρχομένης τῆς διωρίας τῶν εἰρημέ-
 νων χρόνων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς βεβαιώσεως τοῦ παρόντος συμβο-
 λαίου, δηλονότι ἡμέρα ιθ' τοῦ σεπτεβρίου, διαιροῦντες τὰς εἰρημένας
 δεκαεπτὰ χιλιάδας τὰ ὑπέρπυρα καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα τρία κατὰ
 πέμπτον καὶ ἀποδιδόντες κατ' ἐνιαυτὸν τὸ ἐπιβάλλον μέρος, δηλονότι
 τὸ πέμπτον, ὅπερ ἐστὶν ὑπέρπυρα τριοχίλια τετρακόσια τριάκοντα
 δύο, κοκκία δεκατέσσαρα ἡμισυ ἢ ἔγγιστα, καὶ οὕτω κατὰ διαδοχὴν,
 μέχρις ἂν πληρωθῇ ἢ ἀπόφλησις τῶν εἰρημένων δεκαεπτὰ χιλιάδων
 ὑπερπύρων καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα τριῶν, καὶ ἱκανοποιήσωμεν ἀκεραίως
 ἐν ταῖς εἰρημέναις διωρίαις τῶν προειρημένων πέντε ἐτῶν, συντάττον-
 τες ἐξ ἐνιαυτοῦ εἰς ἐνιαυτὸν κατὰ διαδοχὴν, δηλονότι ἀπὸ τοῦ ὀκ-
 τωβρίου μηνός, ὡς προείρηται, ἃ δὴ πάντα ὑπέρπυρα δώσομεν καὶ
 ἀποφλήσωμεν ἐν τοῖς εἰρημένοις καιροῖς καὶ διωρίαις πάσης προφά-
 σεως ἀναιρουμένης ἐν χερσὶ τοῦ μπαϊούλου τῶν Βενετῶν τοῦ κατὰ
 καιρὸν εὐρισκομένου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἢ φῆτινι ἢ οἴστισιν ὁ
 κύρ δούξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας ἀποτάξωσι, σωζομένων διόλου
 καὶ φυλαττομένων πασῶν καὶ ἐκάστων ζημιῶν τῶν Βενετῶν τῶν
 μὴ τεταγμένων, αἷς διὰ τῆς παρούσης τρέβας μὴ ἔστω ἐλάττωσις,
 καὶ τὸ ἀνάπαλιον καὶ σωζομένων διόλου καὶ φυλαττομένων ἀκεραίως
 καὶ τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας πάντων τῶν δικαίων
 καὶ ἀγωγῶν, ἃ δὴ καὶ ἃς ὁ κύρ δούξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας
 ἔχουσι καὶ ἔχειν. δυνήσονται καθ' ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν ἐν
 τινι συμβολαίῳ δουκάτων χρυσῶν τριάκοντα χιλιάδων περί τε κεφα-
 λαίου καὶ τόκου καὶ ζημιῶν καὶ ἐξόδου καὶ τῶν διὰ μέσου καὶ πάν-
 των τῶν ἄλλων τῶν τούτοις ἀπχωρημένων, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ συμβο-
 λαίῳ τοῦ χρέους περιέχεται, ὃ δὴ συμβόλαιον καὶ χρέος μὴ νοεῖ-
 σθῶ, μηδὲ νοεῖσθαι δύναιτο διὰ τὴν παροῦσαν τρέβαν ἢ συμφωνίαν
 ὑπωσοῦν ἀφειμένον, ἄκυρον ἢ ἀνατετραμμένον, μᾶλλον μὲν οὖν ἐν
 τῇ αὐτοῦ καταστάσει καὶ βεβαιότητι καὶ τῷ δικαίῳ, ἐν οἷς ἦν καὶ
 πρὸ τοῦ γενέσθαι τὴν παροῦσαν τρέβαν, βέβαιον καὶ ἀκέραιον δια-
 μενέτω καὶ ἔσται καὶ εἶναι νοεῖσθῶ, γραφὲν τὸ εἰρημένον συμβό-
 λαιον ἔτει χιλιοστῷ τριακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ, ἡμέρα εἴκο-
 στῇ πρώτῃ τοῦ αὐγούστου τῆς ια' Ἰνδικτιῶνος χειρὶ Πέτρου γέ-
 ῤ' Ἀρένα, πρεσβυτέρου τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἀγίου Βαρθολομαίου ἐν
 τῇ Βενετίᾳ καὶ νοτάριου Βενετίας καὶ καντζελαρίου τοῦ κυροῦ μπαϊ-

ούλου τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Βενετίκων, ὑπὲρ ὧν χρυτῶν δουκά-
 των τριάκοντα χιλιάδων καὶ ἐτέρων τῶν προειρημένων ἐν τῷ ῥηθέντι
 συμβολαίῳ διαλαμβανομένων ὁ κῦρ δουξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενε-
 τίας ἔχουσιν εἰς ἐνέχυρα κόσμια τῆς βασιλείας τὰ ἐμπεριεχόμενα ἐν
 τῷ ῥηθέντι συμβολαίῳ, καὶ σωζομένων αἰεὶ καὶ τηρουμένων τῷ κυρῷ
 δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ἀκεραίως πάντων τῶν δικαίων καὶ
 ἀγωγῶν, ἀ δὲ καὶ ἅς ὁ κῦρ δουξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας
 ἔχουσιν καὶ ἔχειν δύνανται κατὰ τῆς βασιλείας ἡμῶν περὶ δουκάτων
 χρυτῶν πέντε χιλιάδων τῶν δανεισθέντων τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν ἐν τῇ
 Αἴνῳ διὰ τίνος σὺρ Μαρίνου Φαρέτρου ὀνόματι τοῦ κυροῦ δουκὸς
 καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας, ὑπὲρ ὧν ὁ κῦρ δουξ καὶ τὸ κουμού-
 νιον Βενετίας ἔχουσιν εἰς ἐνέχυρον ἀπὸ τῆς βασιλείας ἡμῶν παλά-
 ξιον ἐν, οὕτω μέντοι, ὅτι ἀποφληθέντων τῶν εἰρημένων πέντε χιλιά-
 δων χρυτῶν δουκάτων τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας
 ἐνεχέσθωσαν τὸ εἰρημένον παλάξιον τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ ἀποδοῦναι.
 ἔτι ὁ εἰρημένος μπαϊούλος τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου
 Βενετίας διὰ τῆς παρούσης συμφωνίας καὶ τρέβας ἀφήσιν, ἀνατρέπει
 καὶ καταλύει πάσας τε καὶ ἐκάστας τὰς ἄλλας ἀδικίας, βαρύτητας
 καὶ ζημίας τὰς ἐπενεχθείσας παρ' ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν
 καὶ τῶν λαῶν καὶ ὑποτεταγμένων ἡμῖν τοῖς Βενετίκοις καὶ πιστοῖς
 τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας ἕως τῆς σήμερον
 ἡμέρας, ἐλευθερῶν καὶ ἀπολύων καὶ ἐλευθέρους καὶ ἀπολελυμένους
 εἰς τὸ διηνεκὲς εἶναι θέλων ἡμᾶς καὶ τὴν βασιλείαν ἡμῶν καὶ τοὺς
 λαοὺς ἡμῶν καὶ τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους ἡμῶν ἀπὸ τῶν
 εἰρημένων ἀδικιῶν, ζημιῶν τε καὶ προσκομμάτων τῶν ἐπενεχθέντων
 καὶ γενομένων παρὰ τῶν προηγησαμένων ἡμᾶς καὶ τῶν λαῶν τῶν
 ὑποτεταγμένων ἡμῖν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ ἰδίως περὶ ἐκείνων
 τῶν ἐν τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας καὶ τοῖς πολίταις
 Βενετίκοις ἐπενεχθέντων καὶ γεγονότων ἐν τῷ καιρῷ τοῦ τῆς μακα-
 ρίας καὶ ὁσιωτάτης μνήμης κυροῦ Ἀνδρονίκου, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ
 πιστοῦ βασιλέως καὶ ἀτοκράτορος Ῥωμαίων, τοῦ Παλαιολόγου, τοῦ
 θείου τῆς βασιλείας μου, ποιούντος ἡμῖν καὶ τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ
 τοῦ εἰρημένου μπαϊούλου ὀνόματι καὶ δικαίῳ τοῦ εἰρημένου κυροῦ
 δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας δεχομένοις καὶ λαμβάνουσι τέ-
 λος, ἐλευθερίαν, ὑπόσχεσιν καὶ συμφωνίαν, ὥστε εἰς τὸ ἐξῆς μὴ

ἀπαιτεῖν ἢ μνημονεύειν περὶ τῶν εἰρημένων πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν βασι-
 λείαν ἡμῶν, τοὺς τε κληρονόμους καὶ διαδόχους ἡμῶν. καὶ ὁμοίως
 ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν δι' ἡμῶν καὶ τῶν κληρονόμων
 καὶ διαδόχων ἡμῶν ἀφίεμεν διὰ τῆς παρούσης συμφωνίας καὶ τρέβας,
 ἀκυροῦμεν καὶ ἀνατρέπομεν καὶ καταλύομεν πάσας τε καὶ ἐκάστας
 τὰς ἄλλας ἀδικίας καὶ βαρύτητας καὶ ζημίας τὰς ὅπως ἴσως ἐπε-
 νεχθείσας ἡμῖν καὶ τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν καὶ τοῖς προηγησαμένοις ἡμᾶς
 διὰ τοῦ προειρημένου κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας,
 τῶν τε καπετάνων τῶν Βενετῆων, εἴτε παρ' οἰωνδήτινων ἄλλων ὑφ-
 φικιαλίων, προνοητῶν, ῥεκτόρων καὶ πάντων ἄλλων οἰωνδήτινων ὑπο-
 τεταγμένων τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας. καὶ δὴ ἀπὸ
 τῶν προειρημένων πάντων καὶ ἐκάστων τῶν συμβάντων καὶ γενομέ-
 νων καὶ ἐπενεχθέντων ἔστωσαν καθόλου ἀπολελυμένοι καὶ ἀναπε-
 παυμένοι, ἀναπαύοντες καὶ ἀπολύοντες καὶ εἰς τὸ διηνεκές ἐλευθε-
 ροῦντες τὸν εἰρημένον κῦρ δουκάν καὶ τὸ κουμουνιον Βενετίας,
 τοὺς λαοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς ὑποτεταγμένους αὐτοῖς ἀπὸ πασῶν τῶν
 προειρημένων ἀδικιῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὅπως ἴσως ἡμῖν καὶ τοῖς
 προηγησαμένοις ἡμᾶς καὶ τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ ἐπενεχθέντων προ-
 σκομμάτων καὶ ζημιῶν μέχρι τῆς παρούσης σήμερον ἡμέρας, ὡς ἀνω-
 τέρω προείρηται, ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν τελευταίων τρεβῶν τῶν γενο-
 μένων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ εἰς τὸ ἐξῆς. περὶ δὲ τῶν ἔργων
 τῆς Τενέδου μηδεμίαν γενέσθω μνήμη κατὰ τὸ παρὸν, ἀλλὰ μενέτω-
 σαν οὕτως ἐν μετεώρῳ, μέχρις ἂν ὁ ὄρισμένος χρόνος τῆς παρούσης
 τρέβας διαμένῃ. ἔτι δὲ μὴ νοουμένου διὰ τῆς παρούσης τρέβας καὶ
 συμφωνίας, ὅτι ἐὰν ὡς τινὰ συμβόλαια καὶ συμφωνίαι ἢ στοιχή-
 ματα, ἐξ ὧν ἢ ἐκ τῆς δυνάμεως ἐκείνων τινὲς Ῥωμαῖοι ὑποτεταγμέ-
 νοι ἢ πιστοὶ ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας βασιλείας ἐνέχονται ἢ ὀφεί-
 λουσι Βενετῆκοις τισὶν ὑποτεταγμένοις καὶ πιστοῖς τῷ κυρῷ δουκὶ
 καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας, ἢ ἀνάπαλιν Βενετῆκοὶ τινες ὑποτεταγμέ-
 νοι καὶ πιστοὶ τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ἐνέχονται
 ἢ ὀφείλουσι Ῥωμαίοις τισὶν ὑποτεταγμένοις καὶ πιστοῖς ἡμῶν καὶ τῇ
 βασιλείᾳ ἡμῶν ὅπως ἴσως, ἔσονται ἀφειμένα ἢ ἀνατετραμμένα ἢ
 ἄκυρα, μᾶλλον μὲν οὖν ἐκδηλότερον νοεῖσθω καὶ δηλοῦσθω διὰ τῶν
 παρόντος στοιχήματος καὶ τῶν τρεβῶν, ὅτι αὐτοὶ αἱ τοιοῦτοι Βενετι-
 κοὶ πιστοὶ καὶ ὑποτεταγμένοι τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βε-

νετίας δυνήσονται καὶ ἰσχύσουσι χρῆσθαι τοῖς δικαίοις αὐτῶν καθ' οἰωνοδήτινων Ῥωμαίων τῶν ὀφειλόντων αὐτοῖς, οἷς δὴ Βενετικοῖς καὶ ἑκάστῳ αὐτῶν ἡμεῖς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ποιήσομεν καὶ γενέσθαι διαπραξόμεθα δίκαιον διευθετημένον καὶ ἐντελές, ὡς πρότερον ἠνεύχόμεθα, ἀκεραίως καὶ νῦν ὀφείλομεν· καὶ κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον οἱ ἡμέτεροι Ῥωμαῖοι δυνήσονται καὶ ἰσχύσουσι χρῆσθαι τοῖς δικαίοις αὐτῶν καθ' οἰωνοδήποτε Βενετικῶν πιστῶν καὶ ὑποτεταγμένων τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ὀφειλόντων αὐτοῖς, οἷςτις δὴ Ῥωμαῖοις ὁ κύρ δούξ καὶ τὸ κουμουνιον Βενετίας, ὁ μπαϊούλος καὶ ὁ φέκτωρ καὶ οἱ ὀφφικιάλιοι τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας ὑπουδήποτε καθεστῶτες δίκαιον ποιήσουσι διευθετημένον καὶ ἐντελές, ὡς πρότερον ἠνεύχοντο ἀκεραίως καὶ νῦν ὀφείλουσι, σωζομένων ἀεὶ καὶ τηρουμένων πασῶν καὶ ἑκάστων τῶν παραφυλάξεων καὶ καταστάσεων καὶ ὑποσχέσεων καὶ διασαφήσεων, εἴτε περὶ ζημιῶν τῶν μὴ ταχθεισῶν, ἰδίως ῥηθεισῶν καὶ ὀνομασθεισῶν, εἴτε περὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀνωτέρω ὀνομασθέντων, οἷς διὰ τῆς παρουσίας τρέβας ἢ ἀφέσεως τῶν ἀδικιῶν, τῶν προσκομμάτων καὶ τῶν ζημιῶν μὴ νοεῖσθω κατὰ τι ἐλάττωσις. ἅπερ δὴ πάντα καὶ ἕκαστα τὰ ἀναγεγραμμένα ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων ἡμῶν εἰς τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια, εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν, εἰς τὴν φυγὴν ἡμῶν, ἀψάμενοι τῶν γραφῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου σὺρ μπαϊούλου ὀνόματι τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας, ἀψάμενος τῶν αὐτῶν ἱερῶν γραφῶν καὶ αὐτὸς, εἰς τὴν φυγὴν αὐτοῦ τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας καὶ εἰς τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια καὶ εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὀνόματι τοῦ προειρημένου καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας ὀμώσαμεν καὶ ὑπεσχέθημεν ἀλλήλοις βέβαια καὶ ἀμετακίνητα τὰ προειρημένα πάντα ἔχειν τε καὶ κρατεῖν καὶ ἀπαράθραυστα συντηρεῖν καὶ ἀποπληροῦν ἢ φυλάττεσθαι καὶ ἀποπληροῦσθαι ποιῆσαι καὶ μὴ ἐναντίως ποιῆσαι ἢ ἐπελθεῖν τοῖς προειρημένοις ἢ ἐν τινὶ τῶν προειρημένων δι' ἡμῶν ἢ δι' ἄλλων ἀπὸ δικαίου ἢ φάκτου τρόπῳ τινὶ ἢ μηχανῇ ἢ αἰτίᾳ ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνοχῇ τῶν ἡμετέρων καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ τοῦ εἰρημένου κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας ἀγαθῶν τῶν τε νῦν ὄντων καὶ ἐσομένων. ὧν πάντων εἰς

μαρτυρίαν καὶ καθαρωτέραν βεβαίωσιν ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν τὰς παρούσας τρέβας γενέσθαι καὶ γραφῆναι προσετάξαμεν γράμμασιν ἑλληνικοῖς τε καὶ λατινικοῖς, ἑλληνικοῖς μὲν διὰ χειρὸς βασιλικοῦ νοταρίου Γεωργίου τοῦ Μανικαῖτου, λατινικοῖς δὲ διὰ χειρὸς λογίου ἀνδρὸς Φραγγουλίου τοῦ Σερβοπούλου, βασιλικῆ καὶ δουκικῆ τῶν Βενετῶν ἐξουσίᾳ διπλοῦ νοταρίου καὶ καντζελαρίου τοῦ εἰρημένου σὺρ μπαϊούλου καὶ τῆς κούρτης τῶν Βενετῶν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ εἰς μείζονα ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν τῶν εἰρημένων τρεβῶν ἰδίᾳ ἡμῶν χειρὶ ἐρυθροῖς γράμμασι ὑπεγράψαμεν καὶ ἡμετέρα χρυσῆ βούλλη ἀπωρημένη κατοχυρωθῆναι ἐποίησαμεν καὶ προσετάξαμεν, ἕως τῆς προειρημένης σὺρ μπαϊούλου δεδώκαμεν, ἔχοντες παρ' ἡμῶν ἑτέρας ὁμοίας τρέβας τὴν αὐτὴν περίληψιν ἔχούσας καὶ κατοχυρωμένας τοῦ κομμουνίου Βενετίας καὶ τοῦ εἰρημένου σὺρ μπαϊούλου βούλλη κηρίνη τῆς τοῦ ἁγίου Μάρκου εἰκόνης ἐντυπωμένης. ἃ δὲ πάντα καὶ ἕκαστα τὰ ἀναγεγραμμένα ἐγένοντο ἕτει ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου γεννήσεως χιλιοστῶ τετρακοσιοστῶ μβ', ἰνδικτιῶνος ς', κατὰ τὸν τῶν Λατίνων δρόμον, ἀπὸ δὲ κτίσεως κόσμου ςϞν' ἐν μηνὶ καὶ ἡμέρᾳ τῇ ἀνωτέρῳ γεγραμμένῃ, παρόντων μαρτύρων ἰδίως πρὸς ταῦτα τὰ ἀνωτέρω γεγραμμένα προσκληθέντων καὶ ἀξιωθέντων, τοῦ τε περιποθήτου ἑξαδέλφου τῆς βασιλείας μου κυροῦ Δημητρίου Παλαιολόγου τοῦ Καντακουζηνοῦ καὶ τοῦ περιποθήτου γαμβροῦ αὐτῆς κυροῦ Λουκά διερμηνευτοῦ τοῦ Νοταρᾶ, Λατίνων δὲ τῶν εὐγενῶν καὶ φρονίμων ἀνδρῶν τοῦ σὺρ Νικολῆ Μαρτζέλω, τοῦ σὺρ Πέρω Πισάνη καὶ τοῦ σὺρ Δομένεγω Μπάλπει †.

† Ἰωάννης, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Παλαιολόγος †.

Orig. membr. tabularii Veneti. Versio latina ad dextram. Aurea bulla, olim suspensa serico rubro, avulsa est.

XLV. 6955—1447. mense iulio ind. X.

Imperator Ioannes Palaeologus prorogat pactiones anteriores cum Venetis factas in annos quinque.

† Ἰωάννης, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστός βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Παλαιόλογος καὶ ἀεὶ ἀγούστος. ἐπεὶ ὁ ἐπιφανὴς καὶ μεγαλοπρεπὴς κύρ Φραντζέσκος Φώσκαρις, θεοῦ χάριτι δουξ Βενετίας καὶ τὰ λοιπὰ, γράμμασι προσέταξε τῷ ἐξηγημένῳ, εὐγενεὶ καὶ φρόνιμῳ ἀνδρὶ, κυρῷ Ντάρδιῳ Μόρφῳ, ἐντίμῳ καὶ περιφανεὶ μπαϊούλῳ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ τῆς Ῥωμανίας, ἔχοντι ἐντελῆ ἐξουσίαν καὶ ἄδειαν καὶ ὄρισμὸν τρακταῖσαι καὶ ποιῆσαι καὶ βεβαιῶσαι καὶ πληρῶσαι τρέβας καὶ συνθήκας τὰς κατωτέρω γραφησομένας μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ τῆς ἡμετέρας βασιλείας καὶ τοῦ προειρημένου κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας, καθὼς δηλοῦται διὰ τινος γράμματος δουκικοῦ αὐτοῦ τοῦ ἐπιφανοῦς καὶ μεγαλοπρεποῦς κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας κατωχυρωμένου βούλλη μολιβδίνη μετὰ σχοινίου καναβίου δοθέντος ἐν τῷ δουκικῷ παλατίῳ αὐτοῦ τοῦ κουμουνίου ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ σαρκώσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ ἕκτῳ, ἰνδικτιωνός θ', ἡμέρα κζ' τοῦ μηνὸς ἰουλίου κατὰ τὸ ἔθος τῆς Βενετίας, δειχθέντος καὶ δοθέντος τῇ βασιλείᾳ μου, ἡμεῖς Ἰωάννης, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστός βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Παλαιολόγος, δι' ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν, ἔτει τε τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων ἡμῶν, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ εἰρημένος μπαϊούλος δικαίῳ καὶ ὀνόματι τοῦ προειρημένου ἐπιφανοῦς κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας ὑπὲρ εἰρήνης καὶ ἀγάπης ἐκατέρωθεν ὀφειλομένης τηρηθῆναι καὶ φιλίας ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἀβέηθησομένης, ἐπικαλεσάμενοι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, συνέβημεν ἐπὶ τούτοις, δηλονότι, ἵνα ἀπὸ τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέχρι πέντε ἐτῶν τῶν ἐφεξῆς ἀκολουθησόντων μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ τοῦ ἡμετέρου λαοῦ, ἔτι τε τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων ἡμῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιφανοῦς κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας καὶ πάντων τῶν ὑποτεταγμένων αὐτοῖς διαμένωσιν ἐν ἰσχύει καὶ ἀκμῇ εἰλικρινεὶ καὶ ὁμονοίᾳ τρέβαι ὀφείλουσαι διαρκεῖν, στηρίζοντες καὶ βεβαιῶντες μέ-

χρι τῆς εἰρημένης διωρίας πάσας τὰς παρελθούσας καὶ ἐκπνευσάσας
 τρέβας μετὰ πάντων τῶν κεφαλαίων, τῶν καταστάσεων, τῶν στοιχη-
 μάτων, τῶν συμφωνιῶν, τῶν διασαφήσεων, τῶν ἐπερωτήσεων, βεβαι-
 ώσεων τε καὶ ζημιῶν ἐπιδόσεων τε καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν
 ἐμπεριεχομένων ἐν ταῖς τρέβαις ταῖς ἀνωτέρω δηλουμέναις ταῖς πα-
 ρελθούσαις, καθὼς μέχρι τοῦ νῦν καθέστηκε σύνηθες, μετὰ τῶν
 διασαφήσεων καὶ προσδιορισμῶν τῶν κατωτέρω γραφησομένων, δηλον-
 ὅτι, ὅτι εἰ καὶ ὁ κῦρ δουξ καὶ τὸ κουρούνιον Βενετίας φανερώς ἔχου-
 σιν ἀπὸ τοῦ τύπου τῶν τρεβῶν τῶν τε νέων καὶ τῶν παλαιῶν, ὥστε
 ἐξεῖναι τοῖς Βενετίκοις αὐτῶν ὠνεῖσθαι ἐλευθέρως οἰκίας, κάμπους,
 περιβόλια καὶ κτήματα ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ πάσῃ τῇ βασι-
 λείᾳ ἡμῶν, ὅπως ὁ προειρημένος κῦρ δουξ καὶ τὸ κουρούνιον Βε-
 νετίας, κατανοοῦντες τὴν παρούσαν κατάστασιν τῆς βασιλείας ἡμῶν,
 ἵνα ἐπιγνώμεν τὴν αὐτῶν καλὴν διάθεσιν πρὸς τὴν ἡμετέραν συντή-
 ρησιν, προενοήσαντο ὁ δὲ κούρτεσις καὶ ἀγάπης ἀρέσαι ἡμῖν τοῦτον
 τὸν τρόπον, ὅτι μὴ ἐλαττουμένων διὰ τοῦτο πασῶν τῶν ἐλευθεριῶν
 τε καὶ φραγγισιῶν, ἃς ἔχουσι καὶ ἔχειν ὀφείλουσιν οἱ Βενετικοὶ διὰ
 τῶν τρεβῶν, κωλύσουσι τοὺς αὐτῶν Βενετικούς, ὥστε μέχρι τῆς συμ-
 πληρώσεως καὶ διωρίας τῶν παρουσῶν τρεβῶν μὴ ἀγοράσαι ὁσπήτια,
 τόπους, περιβόλια καὶ κτήματα, ἐναπομενόντων τῶν νῦν ὄντων ἐν
 ταῖς χερσὶ τῶν Βενετικῶν μετὰ τῶν τρόπων ἐκείνων καὶ τῶν κατα-
 στάσεων, καθ' ἃς κατέχουσι ταῦτα κατὰ τὸ παρὸν, δηλοποιουμένου,
 εἰ καὶ τὰ μάλιστα διὰ τῶν τρεβῶν ἱκανῶς ἐστὶ δῆλον καὶ οὐ δεῖ
 ἐπὶ πλείω σαφηνίσεως, ὅτι διὰ τὴν εἰρημένην πρόφασιν οὐδεμία και-
 νότης, δόσις, κομμέρκιον ἢ ἐμφύτευμα δυνήσεται ἐπιτεθῆναι δι' ἡμῶν
 τε καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν ἐπὶ ταῖς οἰκίαις, τοῖς τόποις, τοῖς κτή-
 μασι καὶ περιβολίοις τοῖς νῦν οὖσιν ἐν ταῖς χερσὶν τῶν Βενετικῶν,
 ἧτις καινότης καὶ βάρος δυνήσεται ἀνακύψαι εἰς βλάβην καὶ ζημίαν
 τῶν Βενετικῶν. ἔτι ἐπειδὴ ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς εἶπομεν τῷ εἰρημένῳ
 μπαϊούλφ, ὅτι αἱ πρόσοδοι καὶ τὰ κομμέρκια ἡμῶν βλάπτονται διὰ
 τὰ πολλὰ καπηλεῖα, ἅπερ οἱ Βενετικοὶ κρατοῦσιν ἐν Κωνσταντινου-
 πόλει, καὶ τὴν μεγάλην ἀμετρίαν τοῦ οἴνου τοῦ πωλουμένου ἐν αὐ-
 τοῖς, καὶ ὅτι διὰ ταῦτα ὀφείλουσι προνοήσασθαι πρὸς τεῦτο, τούτου
 χάριν, εἰ καὶ τὰ μάλιστα διὰ τοῦ τύπου τῶν τρεβῶν ἔξεστι τοῖς
 Βενετίκοις κρατεῖν καπηλεῖα κατὰ πάντα ἀριθμὸν καὶ ἀγοράζειν καὶ

πωλεῖν ἐλευθέρως, καθὼς ἂν βούλωνται, ὅμως ἐδῶ κουργεσίας καὶ ἀγάπης ἐκρίναμεν πρόνοιαν τούτου ποιήσασθαι τοῦτον τὸν τρόπον, δηλονότι μέχρι τῆς διωρίας τῶν παρουσῶν τρεβῶν ὁ προειρημένος κῦρ δούξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας τάξουσιν, ὅτι οἱ Βενέτικοι αὐτῶν ἔξουσιν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει δεκαπέντε μόνον καπηλεία, καὶ τὰ ἄλλα πάντα παυθήσονται, ἐν οἷς δῆπου τεταγμένοις καπηλείοις οἱ Βενέτικοι αὐτῶν δυνήσονται πωλεῖν οἶνον παντοῖον κατακοπικῶς ἐν οἰαδήποτε ποσότητι χωρὶς τινος βάρους, νοουμένων, ὅτι διὰ τὴν συγκατάβασιν ταύτην οὐ νοηθήσεται διὰ τοῦτο ἐλαττωῖσθαι ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ τὰς ἐλευθερίας καὶ φραγγισίας τῶν Βενετῶν, καθὼς ἐστὶ δίκαιον. ἔτι μέσον ἡμῶν τε καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ τοῦ εἰρημένου μπαϊούλου γέγονε σαφές ὑπὲρ τοῦ πάσαν ἀμφιβολίαν ἀναιρεθῆναι, δύνασθαι τοὺς Βενετικούς πωλεῖν ἐλευθέρως σίτον ἐν παντὶ μέρει καὶ τόπῳ τῆς βασιλείας ἡμῶν, ὅπου οὐκ ἔστι προσφοριον, σωζομένου τοῦ μὴ τὸν σίτον ἐκείνον γεωργηθῆναι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ, ὅπερ διαμενέτω κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν. εἰ δὲ οἱ Βενέτικοι θέλουσι πωλεῖν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προσφορίου, δύνανται πωλεῖν ἀποδιδόντες τὸ κομμέρκιον, πλὴν εἴ τις Ῥωμαῖος θελήσει πωλεῖν σίτον, ὅπου ὁ Βενέτικος πωλεῖ ἔξω προσφορίου, τότε ὁ Βενέτικος κομμέρκιον οὐκ ἀποφλήσει διὰ τὸ ἐλευθέρως δύνασθαι πωλεῖν. καὶ ἐπεὶ ἐγένοντό τινες διαφοραὶ μέσον ἡμῶν τε καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ τοῦ κυροῦ δουχὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας περὶ τοῦ τόπου τοῦ προσφορίου, ὑπὲρ μείζονος σαφηγείας τάττομεν, ὅτι ὁ τόπος τοῦ προσφορίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔστω καὶ εἶναι νοεῖσθω κατὰ τὰ ὅρια τὰ ἀρχῆθεν εἰωθότα. ἔτι ὁ ῥηθεὶς μπαϊούλος εἶπεν ἡμῖν, ὅτι τινὲς Βενέτικοι καὶ ὡς Βενέτικοι καταλογιζόμενοι παρὰ τῆς ἡμετέρας βασιλείας ἐγένοντο Ῥωμαῖοι, ἀρκούμεθα ἡμεῖς ὁ τε βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ἀνακαλέσασθαι πάντας τοὺς Βενετικούς καὶ τοὺς ὡς Βενετικούς καταλογιζομένους τοὺς γεγονότας Ῥωμαίους ἐναντίως τοῦ τύπου τῶν τρεβῶν ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν ἐσχάτων τρεβῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει μέχρι τῶν νῦν, οὕτω καὶ τοιοῦτοτρόπως, ὅτι οἱ Βενέτικοι οἱ γεγονότες Ῥωμαῖοι εἰς τὸ ἐξῆς οὐ διαβιβασθήσονται ὡς Ῥωμαῖοι, ἀλλ' ὡς Βενέτικοι. ἔτι ἐπὶ τῆς πράξεως τῶν ἐξωτερικῶν κρασιῶν ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ὑπισχνούμεθα καὶ ἀρέσκει ἡμῖν γενέσθαι καὶ φυλάτ-

τεσθαι κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν. ἔτι περὶ τῆς πράξεως τοῦ σίτου ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν λέγομεν καὶ ἀρέσκει ἡμῖν γενέσθαι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σίτου καὶ περὶ αὐτοῦ κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν, μενουσῶν τῶν ἄλλων πασῶν ἐλευθεριῶν καὶ φραγγισιῶν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἄλλαις πραγματείαις καὶ τοῖς πράγμασιν εἰς τὴν αὐτῶν κατάστασιν κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν. ἔτι ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ὑπισχνόμεθα τῷ εἰρημένῳ μπαϊούλῳ, ὥστε πάντα τὰ καινουργήματα, ἀποστερήσεις, ἀδικίας, προσκρούσματα καὶ ζημίας τὰς γενομένας δι' ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν τοῖς ὑποτεταγμένοις τῷ κυρῷ δουκί καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ἐν τῷ καιρῷ καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν τελευταίων τρεβῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ μετὰ ταῦτα ἐναντίως τοῦ τύπου τῶν τρεβῶν καταλῦσαι καὶ διορθώσασθαι καὶ ἐπαναγαγεῖν εἰς τὴν ὀφειλομένην εἶναι καὶ ἐν ἣ ἦσαν καταστάσει, καθὼς ἐστὶ δίκαιον καὶ ὀφείλομεν κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ εἰρημένος μπαϊούλος ὀνόματι καὶ δικαίῳ τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας ὑπισχνεῖται ἡμῖν καὶ τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν πάντα τὰ ἄλλα καινουργήματα, ἀποστερήσεις, ἀδικίας καὶ ζημίας τὰς γενομένας διὰ τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας τοῖς ὑποτεταγμένοις ἡμῖν ἐν τῷ καιρῷ καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν τελευταίων τρεβῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ μετὰ ταῦτα ἐναντίως τοῦ τύπου τῶν τρεβῶν καταλῦσαι καὶ διορθώσασθαι καὶ ἐπαναγαγεῖν εἰς τὴν ὀφειλομένην εἶναι καὶ ἐν ἣ ἦσαν καταστάσει, καθὼς ἐστὶ δίκαιον καὶ ὀφείλουσι κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν. ἔτι ἐπειδὴ ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ἐνεχόμεθα καὶ ἀπολειπαζόμεθα δοῦναι καὶ ἀποφλῆσαι τῷ κυρῷ δουκί καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ὑπὲρ ἰκανοποιήσεως τῶν παλαιῶν ζημιῶν ὑπέρπυρα χιλιάδας δεκαεπτὰ καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα τρία, ὑπισχνόμεθα τῷ εἰρημένῳ μπαϊούλῳ δοῦναι καὶ ἀποφλῆσαι τὰ τοιαῦτα ὑπέρπυρα διὰ πέντε ἐτῶν τῶν ἐφεξῆς ἐλευσομένων, ἀρχομένης τῆς διωρίας τῶν εἰρημένων χρόνων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς βεβαιώσεως τοῦ παρόντος συμβολαίου, δηλονότι [ἡμέρα εἰκοστῆ πρώτη τοῦ ἀπριλλίου], διαιροῦντες τὰς εἰρημένας δεκαεπτὰ χιλιάδας τὰ ὑπέρπυρα καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα τρία κατὰ πέμπτον καὶ ἀποδιδόντες κατ' ἐνιαυτὸν τὸ ἐπιβάλλον μέρος, δηλονότι τὸ πέμπτον, ὅπερ ἐστὶν ὑπέρπυρα τρισχίλια τετρακόσια τριάκοντα δύο, κοκκία δεκα-

τέσσαρα ἡμίου ἢ ἔγγιστα, καὶ οὕτω κατὰ διαδοχὴν, μέχρις ἂν πληρωθῇ ἢ ἀπόφλησις τῶν εἰρημένων δεκαεπτὰ χιλιάδων ὑπερπύρων καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα τριῶν, καὶ ἰκανοποιήσωμεν ἀκεραίως ἐν ταῖς εἰρημέναις διωρίαις τῶν προειρημένων πέντε ἐτῶν, συντάττοντες ἐξ ἐνιαυτοῦ εἰς ἐνιαυτὸν κατὰ διαδοχὴν, δηλονότι ἀπὸ τοῦ [ἀπριλλίου] μηνός, ὡς προείρηται, ἃ δὴ πάντα ὑπέρπυρα δώσομεν καὶ ἀποφλήσομεν ἐν τοῖς εἰρημένοις καιροῖς καὶ διωρίαις πάσης προφάσεως ἀναιρουμένης ἐν χερσὶ τοῦ μπαϊούλου τῶν Βενετίκων τοῦ κατὰ καιρὸν εὕρισκομένου ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἢ ὧτινι ἢ οἴστισιν ὁ κῆρ δουξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας ἀποτάξωσι, σωζομένων διόλου καὶ φυλαττομένων πασῶν καὶ ἐκάστων ζημιῶν τῶν Βενετίκων τῶν μὴ τεταγμένων, αἷς διὰ τῆς παρούσης τρέβας μὴ ἔστω ἐλάττωσις, καὶ τὸ ἀνάπαλιν καὶ σωζομένων διόλου καὶ φυλαττομένων ἀκεραίως καὶ τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας πάντων τῶν δικαίων καὶ ἀγωγῶν, ἃ δὴ καὶ ἃ ὁ κῆρ δουξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας ἔχουσι καὶ ἔχειν δυνήσονται καθ' ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν ἐν τινι συμβολαίῳ δουκάτων χρυσῶν τριάκοντα χιλιάδων περί τε κεφαλαίου καὶ τόκου καὶ ζημιῶν καὶ ἐξόδου καὶ τῶν διὰ μέσου καὶ πάντων τῶν ἄλλων τῶν τούτοις ἀπηωρημένων, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ συμβολαίῳ τοῦ χρέους περιέχεται, ὃ δὴ συμβόλαιον καὶ χρέος μὴ νοεῖσθω, μηδὲ νοεῖσθαι δύναιτο διὰ τὴν παρούσαν τρέβαν ἢ συμφωνίαν ὀπωσοῦν ἀφειμένον, ἄκυρον ἢ ἀνατετραμμένον, μᾶλλον μὲν οὖν ἐν τῇ αὐτοῦ καταστάσει καὶ βεβαιότητι καὶ τῷ δικαίῳ, ἐν οἷς ἦν καὶ πρὸ τοῦ γενέσθαι τὴν παρούσαν τρέβαν, βέβαιον καὶ ἀκέραιον διαμενέτω καὶ ἔσται καὶ εἶναι νοεῖσθω, γραφὲν τὸ εἰρημένον συμβόλαιον ἔτει χιλιοστῷ τριακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ, ἡμέρα εἰκοστῇ πρώτῃ τοῦ ἀγούστου τῆς ια' Ἰνδικτιῶνος χειρὶ Πέτρου ντὲ Ἀρένα, πρεσβυτέρου τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἀγίου Βαρθολομαίου ἐν τῇ Βενετία καὶ νοταρίου Βενετίας καὶ καντζελαρίου τοῦ κυροῦ μπαϊούλου τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Βενετίκων, ὑπὲρ ὧν χρυσῶν δουκάτων τριάκοντα χιλιάδων καὶ ἐτέρων τῶν προειρημένων ἐν τῷ ῥηθέντι συμβολαίῳ διαλαμβανομένων ὁ κῆρ δουξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας ἔχουσιν εἰς ἐνέχυρα κόσμια τῆς βασιλείας τὰ ἐμπεριεχόμενα ἐν τῷ ῥηθέντι συμβολαίῳ, καὶ σωζομένων αἰεὶ καὶ τηρουμένων τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ἀκεραίως πάντων τῶν δικαίων καὶ ἀγωγῶν, ἃ

δὴ καὶ ἄς ὁ κῦρ δούξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας ἔχουσιν καὶ
 ἔχειν δύνανται ἡμῶν κατὰ τῆς βασιλείας ἡμῶν περὶ δουκᾶτων
 χρυσῶν πέντε χιλιάδων τῶν δανεισθέντων τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν ἐν
 τῇ Αἴνῳ διὰ τινος σὺρ Μαρίου Φαρέτρου ὀνόματι τοῦ κυροῦ δου-
 κὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας, ὑπὲρ ὧν ὁ κῦρ δούξ καὶ τὸ
 κουμούνιον Βενετίας ἔχουσιν εἰς ἐνέχυρον ἀπὸ τῆς βασιλείας ἡμῶν
 παλάξιον ἐν, οὕτω μέντοι, ὅτι ἀποφληθέντων τῶν εἰρημένων πέντε
 χιλιάδων χρυσῶν δουκᾶτων τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βε-
 νετίας ἐνεχέσθωσαν τὸ εἰρημένον παλάξιον τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ
 ἀποδοῦναι. ἔτι ὁ εἰρημένος μπαϊούλος τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ
 κουμουνίου Βενετίας διὰ τῆς παρούσης συμφωνίας καὶ τρέβας ἀφίη-
 σιν, ἀνατρέπει καὶ καταλύει πάσας τε καὶ ἐκάστας τὰς ἄλλας ἀδι-
 κίας, βαρύτητας καὶ ζημίας τὰς ἐπενεχθείσας παρ' ἡμῶν καὶ τῆς
 βασιλείας ἡμῶν καὶ τῶν λαῶν τῶν ὑποτεταγμένων ἡμῖν τοῖς Βενετί-
 κοῖς καὶ πιστοῖς τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας ἕως
 τῆς σήμερον ἡμέρας, ἐλευθερῶν καὶ ἀπολύων καὶ ἐλευθέρους καὶ
 ἀπολελυμένους εἰς τὸ διηνεχὲς εἶναι θέλων ἡμᾶς τε καὶ τὴν βασι-
 λείαν ἡμῶν καὶ τοὺς λαοὺς ἡμῶν καὶ τοὺς κληρονόμους καὶ διαδό-
 χους ἡμῶν ἀπὸ τῶν εἰρημένων ἀδικιῶν, ζημιῶν τε καὶ προσκομμά-
 των τῶν ἐπενεχθέντων καὶ γενομένων παρὰ τῶν προηγησαμένων
 ἡμᾶς καὶ τῶν λαῶν τῶν ὑποτεταγμένων ἡμῖν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν
 καὶ ἰδίως περὶ ἐκείνων τῶν ἐν τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βε-
 νετίας καὶ τοῖς πολίταις Βενετικοῖς ἐπενεχθέντων καὶ γεγονότων ἐν
 τῷ καιρῷ τοῦ τῆς μακαρίας καὶ ὁσιωτάτης μνήμης κυροῦ Ἀνδρονί-
 κου, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστοῦ βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥω-
 μαίων, τοῦ Παλαιολόγου, τοῦ θείου τῆς βασιλείας μου, ποιούντος
 ἡμῖν καὶ τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ τοῦ εἰρημένου μπαϊούλου ὀνόματι καὶ
 δικαίῳ τοῦ εἰρημένου κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας δε-
 χομένοις καὶ λαμβάνουσι τέλος, ἐλευθερίαν, ὑπόσχεσιν καὶ συμφω-
 νίαν, ὥστε εἰς τὸ ἐξῆς μὴ ἀπαυτεῖν ἢ μνημονεύειν περὶ τῶν εἰρημέ-
 νων πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν βασιλείαν ἡμῶν, τοὺς τε κληρονόμους καὶ δια-
 δόχους ἡμῶν καὶ ὁμοίως ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν δι' ἡμῶν
 καὶ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων ἡμῶν ἀφίεμεν διὰ τῆς παρούσης
 συμφωνίας καὶ τρέβας, ἀκυροῦμεν καὶ ἀνατρέπομεν καὶ καταλύομεν
 πάσας τε καὶ ἐκάστας τὰς ἄλλας ἀδικίας καὶ βαρύτητας καὶ ζημίας

τὰς ὅπωςδήποτε ἐπενεχθείσας ἡμῖν καὶ τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν καὶ τοῖς
 προηγησαμένοις ἡμᾶς διὰ τοῦ προειρημένου κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ
 κουμουνίου Βενετίας, τῶν τε καπετάνων τῶν Βενετικῶν, εἴτε παρ'
 οἰωνδήτινων ἄλλων ὀφφικιαλίων, προνοητῶν, ῥεκτόρων καὶ πάντων
 ἄλλων οἰωνδήτινων ὑποτεταγμένων τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ
 Βενετίας. καὶ δὴ ἀπὸ τῶν προειρημένων πάντων καὶ ἐκάστων τῶν
 συμβάντων καὶ γενομένων καὶ ἐπενεχθέντων ἔστωσαν καθόλου ἀπο-
 λελυμένοι καὶ ἀναπεπαυμένοι, ἀναπαύοντες καὶ ἀπολύοντες καὶ εἰς τὸ
 διηνεχῆς ἐλευθεροῦντες τὸν εἰρημένον κῦρ δούκαν καὶ τὸ κουμού-
 νιον Βενετίας, τοὺς λαοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς ὑποτεταγμένους αὐτοῖς
 ἀπὸ πασῶν τῶν προειρημένων ἀδικιῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὅπωςδή-
 ποτε ἡμῖν καὶ τοῖς προηγησαμένοις ἡμᾶς καὶ τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ
 ἐπενεχθέντων προσκομμάτων καὶ ζημιῶν μέχρι τῆς παρούσης σήμε-
 ρον ἡμέρας, ὡς ἀνωτέρω προείρηται, ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν τελευταίων
 τρεβῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ εἰς τὸ ἐξῆς.
 περὶ δὲ τῶν ἔργων τῆς Τενέδου μηδεμίαν γενέσθω μνήμη κατὰ τὸ
 παρὸν, ἀλλὰ μενέτωσαν οὕτως ἐν μετεώρῳ, μέχρις ἂν ὁ ὄριος χρόνος
 τῆς παρούσης τρέβας διαμένῃ. ἔτι δὲ μὴ νοουμένου διὰ τῆς
 παρούσης τρέβας καὶ συμφωνίας, ὅτι ἐὰν ὡςί τινα συμβόλαια καὶ
 συμφωνίαι ἢ στοιχήματα, ἐξ ὧν ἢ ἐκ τῆς δυνάμεως ἐκείνων τινὲς
 Ῥωμαῖοι ὑποτεταγμένοι ἢ πιστοὶ ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας βασιλείας
 ἐνέχονται ἢ ὀφείλουσι Βενετικοὶ τισὶν ὑποτεταγμένοις καὶ πιστοῖς
 τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας, ἢ ἀνάπαλιν Βενετικοὶ
 τινὲς ὑποτεταγμένοι καὶ πιστοὶ τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ
 Βενετίας ἐνέχονται ἢ ὀφείλουσι Ῥωμαῖοις τισὶν ὑποτεταγμένοις καὶ
 πιστοῖς ἡμῶν καὶ τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν ὅπωςδήποτε, ἔσονται ἀφειμένα
 ἢ ἀνατετραμμένα ἢ ἄκυρα, μᾶλλον μὲν οὖν ἐκδηλότερον νοείσθω καὶ
 δηλούσθω διὰ τοῦ παρόντος στοιχήματος καὶ τῶν τρεβῶν, ὅτι αὐτοὶ
 οἱ τοιοῦτοι Βενετικοὶ πιστοὶ καὶ ὑποτεταγμένοι τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ
 τῷ κουμουνίῳ Βενετίας δυνήσονται καὶ ἰσχύσουσι χρῆσθαι τοῖς δι-
 καίοις αὐτῶν καθ' οἰωνδήτινων Ῥωμαίων τῶν ὀφειλόντων αὐτοῖς, οἷς
 δὴ Βενετικοὶ καὶ ἐκάστῳ αὐτῶν ἡμεῖς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ποιή-
 σομεν καὶ γενέσθω διαπραξόμεθα δίκαιον διευθετημένον καὶ ἐντε-
 λές, ὡς πρότερον ἠνευχόμεθα, ἀκεραίως καὶ νῦν ὀφείλομεν, καὶ κατὰ
 τὸν ὅμοιον τρόπον οἱ ἡμέτεροι Ῥωμαῖοι δυνήσονται καὶ ἰσχύσουσι

χρήσθαι τοῖς δικαίοις αὐτῶν καθ' οἷονδῆποτε Βενετῶν πιστῶν καὶ
 ὑποτεταγμένων τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ὑφειλόν-
 των αὐτοῖς, οἷστισι δὴ Ῥωμαίοις ὁ κῆρ δουξ καὶ τὸ κουμουνιον
 Βενετίας, ὁ μπαϊούλος καὶ ὁ ρέκτωρ καὶ οἱ ὑφικιάλιοι τοῦ κυροῦ
 δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας ὅπουδῆποτε καθεστῶτες δίκαιον
 ποιήσουσι διευθειτημένον καὶ ἐντελές, ὡς πρότερον ἤνείχοντο ἀκε-
 ραίως καὶ νῦν ὑφείλοισι, σώζομένων αἰεὶ καὶ τηρουμένων πασῶν καὶ
 ἐκάστων τῶν παραφυλάξεων καὶ καταστάσεων καὶ ὑποσχέσεων καὶ
 διασαφῆσεων, εἴτε περὶ ζημιῶν τῶν μὴ ταχθεισῶν, ἰδίως ῥηθεισῶν
 καὶ ὀνομασθεισῶν, εἴτε περὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀνωτέρω ὀνομασθέντων,
 οἷς διὰ τῆς παρουσίας τρέβας ἢ ἀφέσεως τῶν ἀδικιῶν, τῶν προσκομ-
 μάτων καὶ τῶν ζημιῶν μὴ νοείσθω κατὰ τι ἐλάττωσις. ἅπερ δὴ
 πάντα καὶ ἕκαστα τὰ ἀναγεγραμμένα ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασι-
 λεία ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων ἡμῶν εἰς
 τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια, εἰς τὸν τέμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν,
 εἰς τὴν φυγὴν ἡμῶν, ἀφάμενοι τῶν γραφῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρη-
 μένου σὺρ μπαϊούλου ὀνόματι τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου
 Βενετίας, ἀφάμενοι τῶν αὐτῶν ἱερῶν γραφῶν καὶ αὐτὸς, εἰς τὴν φυ-
 γὴν αὐτοῦ τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας καὶ εἰς
 τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια καὶ εἰς τὸν τέμιον καὶ ζωοποιὸν σταυ-
 ρὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὀνόματι τοῦ προειρημένου καὶ τοῦ κουμουνίου Βε-
 νετίας ὀμώσαμεν καὶ ὑποσχέθημεν ἀλλήλοις, βέβαια καὶ ἀμετακί-
 νητα τὰ προειρημένα πάντα ἔχειν τε καὶ κρατεῖν καὶ ἀπυκράθραυστα
 συντηρεῖν καὶ ἀποπληροῦν ἢ φυλάττεσθαι καὶ ἀποπληροῦσθαι ποιῆ-
 σαι, καὶ μὴ ἐναντίως ποιῆσαι ἢ ἐπελθεῖν τοῖς προειρημένοις ἢ ἐν
 τινι τῶν προειρημένων δι' ἡμῶν ἢ δι' ἄλλων ἀπὸ δικαίου ἢ φάκτου
 τρόπῳ τινὶ ἢ μηχανῇ ἢ αἰτίᾳ ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνοχῇ τῶν ἡμετέρων
 καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ τοῦ εἰρημένου κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ
 κουμουνίου Βενετίας ἀγαθῶν τῶν τε νῦν ὄντων καὶ ἐσομένων. ὧν
 πάντων εἰς μαρτυρίαν καὶ καθαρωτέραν βεβαίωσιν ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς
 καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν τὰς παρούσας τρέβας γενέσθαι καὶ γραφῆναι
 προσετάξαμεν γράμμασιν ἑλληνικοῖς τε καὶ λατινικοῖς, ἑλληνικοῖς μὲν
 διὰ χειρὸς βασιλικοῦ νοταρίου Γεωργίου τοῦ Γαλησιώτου, λατινι-
 κοῖς δὲ διὰ χειρὸς Λεωνάρδου τοῦ Κουαλέα, βασιλικῇ ἐξουσίᾳ νοτα-
 ρίου καὶ τεταγμένου κριτοῦ καὶ καντζελλαρίου τοῦ εἰρημένου μπαϊ-

ούλου, εἰς μείζονα δὲ ἀσφάλειαν καὶ ἰσχὺν τῶν εἰρημένων τρεβῶν ἡμετέρα ἰδία χειρὶ ἐρυθροῖς γράμμασιν ὑπεγράψαμεν καὶ ἡμετέρα χρυσῇ βούλλῃ ἀπχωρημένην κατοχυρωθῆναι ἐποιήσαμεν καὶ προσετάξαμεν, ὡς τῷ προειρημένῳ σὺρ μπαϊούλῳ δεδώκαμεν, ἔχοντες παρ' ἡμῖν ἑτέρας ὁμοίας τρέβας τὴν αὐτὴν περίληψιν ἐχούσας καὶ κατοχυρωμένας τοῦ κουμουνίου Βενετίας καὶ τοῦ εἰρημένου σὺρ μπαϊούλου βούλλῃ κηρίνη τῆς τοῦ ἁγίου Μάρκου εἰκόνης ἐντετυπωμένης, ἃ δὴ πάντα καὶ ἕκαστα τὰ ἀναγεγραμμένα ἐγένοντο ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ ἑβδόμῳ *), ἰνδικτιῶνος ι', κατὰ τὸν τῶν Λατίνων δρόμον, ἀπὸ δὲ κτίσεως κόσμου 5995' ἐν μηνὶ καὶ ἡμέρᾳ τῇ ἀνωτέρῳ γεγραμμένῃ, παρόντων μαρτύρων ἰδίως πρὸς ταῦτα τὰ ἀνωτέρῳ γεγραμμένα προσκληθέντων καὶ ἀξιωθέντων, τοῦ τε περιποθήτου ἑξαδέλφου τῆς βασιλείας μου κυροῦ Δημητρίου Παλαιολόγου τοῦ Καντακουζηνοῦ καὶ τοῦ περιποθήτου γαμβροῦ αὐτῆς κυροῦ Λουκά διερμηνευτοῦ τοῦ Νοταρά, Λατίνων δὲ τῶν εὐγενῶν καὶ φρονίμων ἀνδρῶν σὺρ Φιλίππου Κονταρίνου καὶ σὺρ Φαυρικίου Κορνάρου καὶ σὺρ Μάρκου Μπάλπη. σημείωσαι, ὅτι εἰ καὶ αἱ προειρημέναι τρέβαι ἐγράφησαν ἐν ἔτει τε καὶ ἡμέρᾳ τῇ ἀνωτέρῳ γεγραμμένῃ, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀκμάσαντα λοιμὸν ὠμόθησαν ἐν τῷ ἐπακολουθήσαντι χρόνῳ, δηλονότι τῇ εἰκοστῇ πρώτῃ τοῦ ἀπριλλίου μηνός, ἰνδ. ια', ἔτει χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ ἑβδόμῳ κατὰ τὸν τῶν Λατίνων δρόμον, ἀπὸ δὲ κτίσεως κόσμου 5995' †.

† Ἀντὶ κυροῦ Δημητρίου Παλαιολόγου τοῦ Καντακουζηνοῦ, ἐπεὶ οὐ παρῆν νόσῳ τινὶ κωλυθεὶς, παρῆν ὁ μέγας δομέστικος κῦρ Ἀνδρόνικος Παλαιολόγος ὁ Καντακουζηνός †.

Ἰωάννης, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Παλαιολόγος †.

Orig. membr. tabularii Veneti. Versio latina ad dextram. Aurea bulla, olim suspensa serico rubro, avulsa est.

*) In textu graeco deest indicatio mensis et diei, in versione latina legitur: mensis iulii die . . . ind. X.